

го одвели бѣха камто первосвященника, може тамъ такожде да се види.

Главната Арменска църква и тѣхенъ монастырь съ 1000 одаи зарадъ поклонниците обземва онова мѣсто, на което е Апостолъ Яковъ погубенъ былъ. На пѣтатъ камто распятіето, на онова е мѣсто църква подвигната, гдѣто е пречистая Мати Дѣва отъ жалость паднала, когдато е своего божественнаго сына видѣла, че е падналъ подъ тяготата на кръста. Подалекъ е назначено и онова мѣсто, на което е Симонъ Киринейскій помогналъ на Христа да му понесе кръстатъ и чулъ отъ него оныя пророчески и божественни слова: „Не плачите зарадъ мене, но паче зарадъ себе си.“ Еще далше е кѣщата на Вероника, която е — какъто що кязуватъ — отреласосъ убрусатъ си кръвавата потъ на Спасителя. Найподире дохожда се камто губилищныте вратници, които камто Голгоѳа водатъ. На това мѣсто казуватъ, че е была закопана Адамовата глава, и на други нѣкои праотцы, и после натрупано е было мѣсто сосъ каменъ на подобіе на една могила, за това се и наричеше Краніево мѣсто (на главыте мѣсто), гдѣто са сега найсвятите зданія на христіанството.

Главный входъ намерува се на южната страна. Когдато минуваме покрай турската стража, виждаме найнапредъ въ решетката една бѣла мраморна плоча, на която е Іосифъ и Никодимъ отъ Аримаѳеа помазувалъ съ миро мъртвото тѣло Иисусово. Отъ тамъ може походителятъ да се обрати на лѣвата страна камто святаго гроба, а на десната, гдѣто 18 въ стѣна ископаны степени водатъ въ църквата честнаго кръста.

Она се дѣли на двѣ малки църквицы, коихъто покрыва една отъ 40 стѣпки дѣлга а 21 стѣпка широка стѣна. И двѣте тѣя църквицы държатъ се на мраморны стѣлнове, и соединены